

[Dorte Bennedsen]

udtalt, at det fører til bedre ressourceudnyttelse og til bedre løsninger, og at det derfor er vigtigt at udvikle nordisk samarbejde just på dette område.

Den Danske Miljøstyrelse har i den samme høring svaret, at den ikke finder, der er noget behov for et nordisk handlingsprogram mod havforurening. Dette svar er afgivet af Miljøstyrelsen den 13. maj 1986.

Nu forholder det sig jo sådan, at miljøministeren faktisk også er minister for nordiske anliggender, og det er umådelig nemt at komme med pæne ord på dette område, men jeg synes, at ministeren netop i sin dobbeltfunktion skylder Folketinget at komme lidt kød på de ord, der er sagt her i dag.

Det, jeg kan se, er, at der er sagt nej til forskning vedrørende havmiljøet, og der er sagt nej til et handlingsprogram for havmiljøet. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvad der egentlig er grundlaget for de pæne ord, han kom med. Hvor er det, ministeren ønsker nordisk samarbejde i forbindelse med havforureningen?

(Kort bemærkning).

Henning Andersen (KF):

Der er sagt mange kloge ord i dagens løb, og alt efter hvordan man lytter, kan man udlægge det på den måde, at viljerne er der ikke noget i vejen med. Men jeg synes faktisk, det er synd for os, der er til stede her i dag, og for den danske befolkning, når de lytter til den debat, der har været denne eftermiddag og aften, og det er virkelig trist over for den natur og det miljø, vi taler om.

Jeg har været med til sammen med Socialdemokratiet i begyndelsen af 1970'erne at gennemføre den lov, der trådte i kraft 1. oktober 1974, og som var virkelig svær at gennemføre. Jeg har oplevet med dette endnu store danske parti, Socialdemokratiet, som, så vidt jeg har forstået det, virkelig mener det, det siger, at gennemføre en lang række ting på de områder, det drejer sig om, i enighed. Jeg er enig med miljøministeren, når jeg står her og læser de to dagsordener fra Socialdemokratiet og fra Det Radikale Venstre. Vi kan da godt bruge 4-5 timer til at diskutere forskellene, men som jeg har forstået ikke mindst hr. Løvig Simonsen, er målet det samme.

Så er det spørgsmålet om viljen, og jeg beklager det, hvis jeg skal opleve her i aftenens løb, når vi skal stemme om dagsordenerne, at Socialdemokratiet ikke er med sammen med os andre til noget, vi er så enige om.

Til slut vil jeg blot minde om, at det klart fremgår af dagsordensforslaget fra Det Radikale Venstre, at man ikke ser bort fra, at der også skal investeringer til. Det vil jeg gerne have at også Socialdemokratiet ser positivt på.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Man bliver ikke grøn af at se tilbage, men af at se frem, siger hr. Løvig Simonsen. Jamen det drejer sig jo slet ikke om, hvordan vi bliver; det interesserer befolkningen sig ikke så meget for. Det, befolkningen interesserer sig for, er, hvad det, vi gør, betyder for vores natur og vores miljø. Om den ene eller den anden går og siger, det ene parti er mere grønt, end det andet er, synes jeg ikke betyder så meget i sammenhængen.

Dernæst siger hr. Løvig Simonsen, at man ikke kan klare problemerne ved at lave fine holdningsprogrammer og høringer. Nej, det er vi klar over, der skal naturligvis konkret handling til – en handling, vi jo i fællesskab har præsteret igennem de senere år. Men når vi kommer ind på høringsprincippet, er det, fordi det er kolossalt store summer, vi er med til at administrere i miljøudvalget, og der er mange tekniske informationer, vi må optage, og dem får vi fra embedsmænd, presse, og hvad vi ellers kan læse os til. Men jeg er enig med hr. Løvig Simonsen i, at vi får et langt bedre arbejde fremover, hvis vi kan hidkalde folk og få deres ekspertise på vores præmisser.

Hr. Dohrmann nævner i forbindelse med Polen, at vi nødig skulle komme i den situation, at man på grund af miljøbekæmpelse må stå i kø i butikkerne; det var jo en underholdende betragtning.

Hr. Hjortnæs prøver at få mig til at ligne hr. Sønderby i hvert fald i åndelig forstand – vi er så grønne, siger hr. Hjortnæs. Ja, det er rigtigt, det er vi, og det vil vi nok også blive ved med at være. Dernæst siger hr. Hjortnæs, at de to ting, der skabte vanskeligheder, dengang vore partier lavede forlig, var Miljøan-